

از نوشت

درس‌های استیون کینگ از نویسنده‌گی

گفتار اول

پاکیزه سود، شاید سال ۹۲ ب محصولاً و قصی خوش می گذرد، زمان بیان آدم
ب گروه راک پرتوان ملته ب نماید که اکثر اعماق آن تویستنگی بودند، گروه
برای بخشنامه ای اساسی ایده ای تاشر کتاب و موسیقی داشتند
سکه، شکل گفته در این گروهی کتاب اول را می برد، دینلی بیرون^۱

فهرست مطالب

۷	..... یش گفتار اول
۱۱	..... یش گفتار دوم
۱۳	..... یش گفتار سوم
۷۹	..... تویستنگی یعنی چه
۸۳	..... جیهه ایزار
۱۰۵	..... از توشن
۱۹۵	..... از زندگی: پس گفتار
۲۰۷	..... و بعدتر، بخش ۱: در بسته، در باز
۲۱۷	..... و حتا بعدتر، بخش ۲: فهرست کتاب
۲۲۱	..... پانوشتها

این بول مدخل از رو شان سازی به این که به خوبی Street U2 یا یکی از
مسانهای پرورش که قدمی های امیزی روقن کافه ها می داشتند، با گروهان به تیری رفته
کنیں در هر دش توشتم. نیز من عکس می اندانستم و هر وقت هر یکی از
بعنی اکثر موقع، من رقصیدم و هر از گاهی، به عنوان «یادآوران» یا «پایه های پر موند
در»^{۱۱} به توازن ادامه می دادم.

میگردید که در هر دو قسم از میان اسلامی هایی که در عصر اسلامی میگردیدند، میان اسلامی اسلامی و میان اسلامی ایرانی بودند. این دو قسم اسلامی ایرانی و اسلامی اسلامی از این دو قسم اسلامی هایی بودند که در عصر اسلامی ایرانی میگردیدند. این دو قسم اسلامی ایرانی و اسلامی اسلامی از این دو قسم اسلامی هایی بودند که در عصر اسلامی ایرانی میگردیدند. این دو قسم اسلامی ایرانی و اسلامی اسلامی از این دو قسم اسلامی هایی بودند که در عصر اسلامی ایرانی میگردیدند.

پیش‌گفتار اول

اولی دهه‌ی نود، شاید سال ۹۲ — معمولاً وقتی خوش می‌گذرد، زمان یاد آدم تئی ماند — به گروه راک اندرولی ملحق شدم که اکثر اعضای آن نویسنده بودند. گروه «بی‌آف‌واران بدبهختی»^۱ براساس ایده‌ی کاتی کامن گلدماრگ^۲، ناشر کتاب و موسیقی‌دانی از ساقراتسیسکو، شکل گرفت. در این گروه دیو بری^۳ گیtar اول را می‌زد، ریدلی پیرسون^۴ بلس، یاریارا کینگ‌لار^۵ کیبورد، رایرت فولگام^۶ ماندولین و من هم گیtar ریتم را می‌زدم. یک تیر مجموعه‌ی سه‌نفری به اسم «خوانندگان شیک»^۷ داشتیم که معمولاً کاتی، تاد بریموس^۸ و ایمی تان^۹ آنرا تشکیل می‌دادند.

این گروه قرار بود موقت باشد — دو تا اجرا در همایش فروشنده‌گان کتاب امریکا داشتیم، خوش می‌گذراندیم، سه‌چهار ساعتی با جوانی ازدست‌رفته‌مان آشتی می‌کردیم و بعد برمی‌گشتم سر زندگی‌مان.

ولی اوضاع این طور پیش نرفت، چون گروه هیچ وقت از هم نپاشید. ما دیدیم آنقدر تواختن با هم خوش می‌گذرد که نمی‌خواهیم گروه را بهم بزنیم و با چند تایی نوازنده‌ی جاشن برای ساکسیفون و درام — به اضافه‌ی متخصص موسیقی برای روزهای اول، آل کوئیر^{۱۰}، در هسته‌ی اصلی گروه — خیلی هم خوب اجرا می‌کنیم. مطمئناً خیلی‌ها حاضر بودند پول بدهند تا برای شان بنوازیم. نه این‌که به خوبی U2 یا E-Street باشیم، بلکه از همان‌هایی بودیم که قدیمی‌ها مایه‌ی رونق کافه‌ها می‌دانستند. با گروه‌مان به توری رفتیم، کتابی درموردش نوشتیم — همسر من عکس می‌انداخت و هر وقت می‌لیش می‌کشید، یعنی اکثر موقع، می‌قصید — و هر از گاهی، به عنوان «بادآوران» یا «پایه‌های ریموند بی»^{۱۱} به نواختن ادامه می‌دادیم.

از اقوای شن

درس‌های استیون کینگ از تویستادکی

استیون کینگ

ترجمه‌ی سیرین میادان صفوی

در پنهان القلب

میر هنری و طراح جلد: ظاهرها ذاکر

نمایش اتفاقهای ایام اعیان و آن‌ها کتاب می‌گذارند

لطفی شنید

تعداد انتشارات: ۱۰۰۰ نسخه

تعداد نسخه: ۱۰۰۰ نسخه

</div

پیشگفتار دوم

کتاب خیلی کوتاه است، چراکه بیشتر کتاب‌های مربوط به نویسنده‌گی فقط جریکوپرند هستند. داستان نویس‌ها معمولاً خودشان هم نمی‌دانند چطور این کار را تجربه می‌دهند — نه می‌دانند کارشان چطور خوب از آب درمی‌آید و نه می‌دانند گاهی سکل چطور ایجاد می‌شود. پس به نظرم رسید هرچه کتاب کوچک‌تر باشد، چندیات همه کمتر خواهد بود.

یک استثنای مورد این قانون چونندیات کتاب «عناصر سبک»^{۲۰} از ویلیام استرانک جوستور^{۲۱} و ای. بی. وایت^{۲۲} است. این کتاب چوند زیاد یا قابل یافتن ندارد. (البته این کتاب کوتاه است و با ۸۵ صفحه، از این کتاب من کوچکتر است). بگذارید همین لاق برای تان بگویم که هر نویسندهی بعد از این، باید این کتاب «عناصر سبک» را مخواند. قانون ۱۷ در فصلی با عنوان «اصول نگارش» این است: «کلمات بی‌فایده را حذف کنید».